

דברי תורה, חיזוק, שמחה וסיפורי צדיקים

ראה אנכי נותן לפניכם היום ברכה (י"א, כ"ו). לכאורה תיבת ה'היום' אינו מובן. אך דיודע שהקב"ה מחדש בטובו בכל יום תמיד מעשה בראשית (נוסח ברכת 'יוצר אור'), שהוא יתברך נותן בכל יום בהירות חדש, ומשפיע חסדים חדשים, ואדם העובד שמו יתברך מקבל עליו בכל יום בהירות ושכל חדש מה שלא היה יודע אתמול. וזה שכתוב 'ראה אנכי נותן לפניכם היום', על דרך שאמרו חכמינו ז"ל (עי' רש"י דברים כ"ו, ט"ז) 'היום' בכל יום יהיו בעיניך כחדשים, רצה לומר בכל יום תקבל ברכה וחסד חדש: ספר קדושת לוי

או יש לומר, שהמפרשים דקדקו על הלשון 'אשר' תשמעו (י"א, כ"ז), שהיה לו לומר 'אם' תשמעון, כמו גבי 'אם' לא תשמעון (שם, כ"ח). ונראה, דיודע דברי חכמינו ז"ל (קידושין ל"ט, ב') דשכר מצוה בהאי עלמא ליכא, אבל יש שכר אחד שאדם מקבל אף בזה העולם, והוא ד'שכר מצוה מצוה' (אבות פ"ד משנה ב'), רצה לומר דשכר של מצוה הוא המצוה גופא שעשה, דאין צריך יותר שכר, רק זה גופא שזוכה לעשות מצוה ועשה תענוג להבורא אין לך שכר יותר מזה. וזה שאמר הפסוק 'ראה אנכי נותן לפניכם היום ברכה', רצה לומר אפילו בעודכם חיים כשתעשו מצות הבורא תקבלו ברכה בזה העולם. ומפרש מהו הברכה, וזהו שאמר הפסוק 'את הברכה אשר תשמעון', זה גופא מה שאתם תשמעון לי ותעשו מצותי זה גופא יהיה הברכה, כי אין תענוג גדול יותר מזה, כנ"ל שכר מצוה מצוה, מה שאין כן גבי קללה חס ושלום דווקא 'אם' לא תשמעון, הוצרך לכתוב 'אם': ספר קדושת לוי

שבת מברכים - אני לדודי ודודי לי

החיי' הרי"מ זי"ע אמר שנקרא ברכת החודש משום שעל שבת איתא דשיתא יומין מני' מתברכין והשבת מברך החודש שחל בשבוע ואמר על אלול שתלוי בזה החודש כל השנה שנ' עליו הנותן בים דרך זה ר"ח אלול ואמר על אלול שזמן ב"ד נותנין ל' יום ויום א' בשנה חשוב שנה: ספר שיח שרפי קודש

הרה"ק הר"מ מקאברין זי"ע סיפר: בנסעו בימי אלול בדרך, עמד פעם הס"ק הר"ם מלעכאוויטש ז"ל בקרעטשמער (מלון), בכדי שינוח הסוס. ונכנס לבית ומצא בו ערלים יושבים. ושמע שאחד אומר לחבירו: מי שאינו עמל כדבעי למיהוי בחדש הזה, לא יהי לו מה לאכול כל השנה. מיד קרא הצדיק לאנשיו ואמר להם: שמעו מה שזה אומר...: ספר תורת אבות

...הנה היוצא מזה כי אמנם כמה צריך להיות גדולה השמחה מן ראש השנה, יום שמונח כללית כל הטובות שבעולם, כל האחרית, הגאולה העתידה, וקבלת כל התורה כולה, גם כל המועדות מונחים ביום זה, כי הוא יום דין הכולל כל הבריאה כולה, ואם כן מה שאחרים נוהגים לרקוד ברה"ה, הנה זה אמנם מנהג יפה: ר' ירוחם ליוואוויץ, המשגיח ד'מיר זי"ע, ספר דעת תורה - ליקוטי מוסרי תורה - פ' ראה

החיי' הרי"מ זי"ע אמר שבימים הראשונים היו מסגפים עצמם בסיגופים בחודש אלול והר"ר אלימלך זי"ע הי' אומר שהוא הי' בוקע השמים שלא נצטרך לסיגופים ואמר וכי הי' כונת הרה"ק שהי' בוקע השמים שיוכל לכנוס מגושם לעבודה חלילה. רק שהיו הצדיקים פועלים בקדושתם ומעש"ט שלהם שהי' בוקע שיהא נפתח שפע הקדושה שיוכל לבא להתפשטות הגשמיות בלא הסיגופים וזה טוב ומיופה ביותר מכאשר בא ע"י סיגופים: ספר שיח שרפי קודש - אלול

או יאמר, ראה אנכי נותן לפניכם היום ברכה וקללה. תיבת ה'היום' אף ידויק, פירוש היום מתחיל הברכה, אף על פי שהברכות והקללות נאמרו על הר גריזים והר עיבל (י"א, כ"ט), מכל מקום מתחילין מהיום. ומפרש 'את הברכה אשר תשמעון אל מצותי' כנ"ל, פירוש שזהו גופא הברכה במה שתשמעו מצות ה', דאין לך ברכה יותר מזה שנשמע למצות ה', מעתה אם היום בקולי תשמעו יהיה הברכה 'היום', כיון שזהו הוא הברכה במה שאתה שומע מצותי: ספר קדושת לוי

בנים אתם לה' אלקיכם. בילקוט (רמז תת"צ) ראה שחיבב הקדוש ברוך הוא את ישראל יותר ממלאכי השרת, כיצד, העליונים נקראו מלאכים ונקראו ישראל מלאכים, שנאמר (תהלים ק"ג, כ) ברכו ה' מלאכיו. קרא לעליונים קדישין וכו' ולישראל קדושים וכו'. נקראו עליונים עומדים שנאמר (ישעיה ו', ב') שרפים עומדים ממעל לו, וישראל נקראו עומדים שנאמר (דברים כ"ט, ט') אתם נצבים היום, ומי חביב יותר, מי שהקב"ה משבח עמידתו שנאמר (ישעיה ס"ו, כ"ב) כן יעמוד זרעכם ושמכם. וכתב (שיר השירים ז', ח') זאת קומתך דמתה לתמר. נקראו העליונים אלהים וכו' וישראל נקראו אלהים שנאמר (תהלים פ"ב, ו') אני אמרתי אלהים אתם. נקראו העליונים בנים וכו' וישראל נקראו בנים, בני בכורי ישראל וגו' (שמות ד', נ"ב) עיין שם: ספר עבודת ישראל

כל תנועה טובה שעושה למטה, מעורר כך במדות עליונות אם לחסד אם לדין, ה' צלך (תהלים קכ"א, ה') כידוע ממרן אלוקיי בעל שם טוב, ואדם נעשה בדמות דיוקן של יוצר בראשית, אם מקיים פתוח תפתח, נפתח מקור עליון להשפיע למטה: (אוצר החיים פרשת יתרו דף ק"כ ע"ד): ספר בעל שם טוב

על התורה ועל העבודה

כן כשהעני מתחיל בפשיטת ידו לבקש, אז אין השם כסדרן, וזהו אני בצדק אחזה פניך, כשאני הוא המתחיל בענין הצדקה, אז אחזה פניך, שאני גורם יחוד בארבע אתון כסדרן והוא פניך, רחמים, אבל כשאשבעה בהקיק, רצה לומר כשהעני מקיץ אותי בפשיטות ידו לתבוע הצדקה, אז תמונתך, שאין זה רק התמונה של ד' אתון, לא בפנים, וזהו כי פתוח תפתח את ידך לו היינו שאתה תהיה הפותח ויהיה השם כסדרן: (מבשר צדק פרשת ראה): ספר בעל שם טוב

שמעתי בשם הבעל שם טוב זלה"ה, שאמר על מאמרם ז"ל (כתובות נ' א') המבזבז אל יבזבז יותר מחומש וכו', ולא אמרו הנותן אל יתן יותר מחומש, כי לשון מבזבז הוא לשון ביזה וגזל, כלומר שהוא קמצן בטבעו וגוזל נפשו וטבעו, ומחסר ממונו בשביל ה' יתברך, אל יתן יותר מן החומש, אבל מי שהוא ותרן בטבעו יכול ליתן יותר מחומש, לפי מדת טובו וחסדו, עד כאן דבריו, ודברי פי חכם חן: (אורח לחיים פרשת תרומה): ספר בעל שם טוב עה"ת

איתא בשם הבעש"ט ז"ל, המבזבז אל יבזבז יותר מחומש (כתובות נ' א'), היינו מי שסובר שבזז את עצמו, אבל מי שלבו נכון בטוח שה' יתברך יתן ויחזור ויתן, ולא ירע לבבו בתו צדקותיו, הוא יכול ליתן מה שירצה: (מעשה יחיאל פרשת ויצא אות ז"ד) ספר בעל שם טוב עה"ת

שמעתי אומרים מאיש אלוקי מו"ה ישראל בעל שם טוב נ"ע, דכל המצוות שאדם עושה עם פניות, מוטב היה שלא לעשותו כלל, אבל צדקה, אף שאינה מהמובחר כעושה לשמה, מכל מקום עושה מצוה שמחיה נפש האביון: (תורי זהב פ' ראה): ספר בעל שם טוב עה"ת

עשר תעשר את כל תבואת זרעך. הנה אדמו"ר הצדיק מורינו אלימלך זצ"ל פירש דרך רמז מה שאמרו חז"ל (ראש השנה ב' א') באחד באלול ראש השנה למעשר בהמה, רבי אלעזר ורבי שמעון אומרים באחד בתשרי. דאיתא בזוה"ק (תיקון ז' תיקון י"ז) דמעשר רומז ליראה, כי י' יראה כנודע. והנה דעת התנא קמא מי שמתנהג כל השנה בדרך הכסילים רק בראש חודש אלול הוא מתעורר לתשובה וליראת ה' יתברך, הוא כמו הבהמה שאין לו דעת אדם, וזהו שאמרו באחד באלול ראש השנה למעשר בהמה, שאז מי שיש לו דעת בהמה מתעורר ליראה הנרמז במעשר, כי מי שהוא בבחינת אדם ירא ה' יתברך כל השנה כולה. ורבי אלעזר ורבי שמעון אומרים באחד בתשרי, פירוש שמי שמתעורר על כל פנים בראש חודש אלול הוא גם כן בבחינת אדם, אבל מי שממתין עד באחד בתשרי והוא ראש השנה יומא דינא דכולי עלמא ואז רק משיג היראה הוא מעשה בהמה, כי על כל פנים צריך לדרוש שלושים יום קודם, ודברי פי חכם חן: **וכן נפרש הפסוק בענין זה,** דמהראוי על כל פנים בחודש אלול שיתעורר כל אדם בתשובה בכל יום ולהתחרט על עוונותיו אשר עברו על ראשו ולהתמרמר עליהם ובפרט על טיפות קרי שיצאו לבטלה, כי פגם בסוד צדיק יסוד עולם והשתית את הארץ, וזה שאמר עשר תעשר, דהיינו בבחינת היראה הנרמז להתחרט ולהתעורר את כל תבואת זרעך מה שפגם בזרעו כנ"ל. היוצא ממנו שנה שנה, מה שפגם מנעוריו. ואמר הכתוב וכי ירבה ממך הדרך, דהיינו שלפעמים אדם מתעורר בתשובה אבל נפשו מרה לו מאוד, כי ידמה בעיניו שהוא מרוחק מאוד מה' יתברך וכבד עליו הדבר שישוב לבוראו יתברך על ידי סיגופים ושאר ענינים. ונקרא בפסוק כי ירבה ממך הדרך, הוא דרך תשובה הנפתח בחודש אלול, בסוד הנותן בים דרך (ישעיה מ"ג, ט"ז), כנודע מדברי האר"י ז"ל וכמו שכתבתי במקום אחר מזה, על כן העצה היעוצה על כל פנים לקבל על עצמו התשובה ולהיות נכסף ומשתוקק מתי יזכה לשוב כראוי, וזה שאמר ונתת בכסף, לשון תאוה כמו נכסוף נכספתה (בראשית ל"א, ל'), שיהיה לך על כל פנים חשק לתשובה. וצרת הכסף בידך, עד אשר תזכה לבהירות. והלכת אל המקום אשר יבחר ה': וכו': ספר עבודת ישראל - פרשת ראה

עשר תעשר את כל תבואת זרעך כו' (י"א, כ"ב). נראה לי על דרך שאמר התנא (אבות פ"ד מ"ב) שכר מצוה מצוה. וזהו הפירוש עשר תעשר, כשתתן מעשר פעם אחד תזכה עוד לעשר. את כל תבואת זרעך היוצא השדה שנה שנה, רצה לומר גם תזכה שכל תבואת זרעך שהוציאה השדה בשנה העברה תהיה לשנה הבאה הברכה בשדה שיעלה המעשר כמו כל התבואה של שנה העברה* וכן כל שנה ושנה. וזהו תעשר את כל כו' שנה שנה: ספר נועם אלימלך

עשר תעשר. בגמרא (תענית ט' א') אשכחיה רבי יוחנן לינוקא דריש לקיש וכו' עשר בשביל שתתעשר וכו' זיל נסי וכו' שנאמר וכו' והריקותי לכם ברכה עד בלי די (מלאכי ג', י') מאי עד בלי די אמר רמי בר חמא אמר רב עד שיבלו שפתותיכם מלומר די, הקשה מרן הבעל שם טוב הקדוש זצוק"ל ז"ע, דהרי תיבת די אינו כלל ממוצא השפתים, ותירץ דבאמת לכן יבלו השפתים מחמת אמירת די תמיד, ולא ישתמשו במוצא השפתים כלל: (רשפי אש בליקוטי אגדות אות ר"ג): ספר בעל שם טוב עה"ת

כי פתוח תפתח את ידך לו וגו'. שמעתי בשם הבעל שם טוב זלה"ה פירוש הפסוק (תהלים י"ז, ט"ו) אני בצדק אחזה פניך, היינו כי כשאדם נותן פרוטה לעני אזי עושה יחוד, דהפרוטה הוא י' וחמש אצבעות הנותן הרי ה' ופשיטות ידו של הנותן הרי ו' ובנתינתו לחמש אצבעות של עני הרי ה' אחרונה יד העני, ועל ידי זה גורם המשכת רחמים כי כסדרן הוא רחמים גמורים, וכל זה הוא כשהנותן מתחיל בנתינת הצדקה טרם הפשטת יד העני, אז השם הוא כסדרן וממשיך רחמים לעולם, ולא

יוצא לאור ע"י מכון בית צדיקים - שידלוב סטאשוב
A project of Cong. Tiferes Zvi - chizuk@protonmail.com
לקבל גיליון, בלה"ק ובנגליש "באר היטב", ושיעורים
באידיש או ענגליש, וכן להקדיש גיליון לזכות, לרפ"ש, לע"נ
או לזכות את הרבים - אחב"ב באלפי מקומות בעולם קע"ה
כ"י, נא להתקשר להנ"ל, ידידכם נפתלי הירצל גאנצווייג
Contact us to dedicate etc. received by thousands globally!
In Loshon Hakodesh & English, worldwide & send in your
friend's addresses to receive a.s.a.p. #996

הרוצה לזכות את הרבים בהרצת התורה, ע"י נדיבת הוצאות לדפוס ולהפיץ הדברי תורה, גליונות וספרים, או להקדיש לכבוד שמחה או יאהרצייט - כל הקודם זכה

The merit of spreading Divrei Torah, by sponsoring expenses and distribution of Gilyonos and Seferim, or in honor of a Simcha or Yohrtzeit etc. First come first serve.

בס"ד יצא לאור מחדש ספרי "אוסף הגליונות על התורה ועל העבודה" ד' חלקים, [שנת תשס"ט, תש"ע, תשע"א, תשע"ב], וספר "באר היטב" מכמה שנים

בס"ד יצא לאור מחדש ספר "דברי תורה באר היטב תש"פ ושנים קדומים" - עכשיו גם בכריכה קשה!
The new Sefer "Divrei Torah Baer Heitev 5780 and Previous Years" English, now hardcover too

Seferim of "Al HaTorah Val HoAvodah" 5769, 5770, 5775, 5778, And the 1st edition of Sefer "Divrei Torah Baer Heitev" [in English] are now in print, to order call 1-919-459-5858